
September

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "September", i: *Mindeudgave Digte*, side: 203, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

September

Ak, knap begyndt er sommetider endt.
Det fik i Aar om Sommeren vi sande.
Lidt Junisol – og siden over Lande
har hvasse Storme isnet og forbrændt.

Vi skotter til vort Vindues Stormpletglar.
Med Utaalmodigheden Hjertet kæmper.
Til sidst: Nu stoler vi paa dig, September,
der altid kommer høj og ren og klar.

Men Himlen kaster sig kun olm og sort,
med haarde Regnstænk slaar den Vejens Stene
og pifter haanligt i de vaade Grene
og hvirvler koldt de sidste Blade bort.

Vi sad og gustnede i Sind og Hud,
men fik omsider nok af al den Venten.
Saa Døren op! En-to-tre over Stenten!
og i Guds Navn i alle Vejre ud!

Kanhænde en og anden faar sin Sot.
Begræd det med en delvis tørlagt Taare!
For hellere: Vær ude om din Baare
end sidde hen og blive Idiot.

Og den af os, der ikke slap sit Vejr,
Almægtige! han fik det desto mere.
Det viste sig, at der var fler og flere,
der raabte: „Det gi'er Kræfter, dette her!“